

Lakiteksti ja Korkeimman oikeuden päätöksen teksti (KKO:2026:27) ovat tällaisella kirjoituksella. Korkeimman oikeuden tekstin edessä on päätöksen tekstikohdan numero.

(Alleiviivaukset korkeimman oikeuden tekstiin ovat minun tekemiäni.)

Omat kommenttini ovat tällaisella sinisellä.

Tietoa Beeta-ryhmästä ja muut beeta-alustukset löytyvät osoitteesta; beeta.fi / Beeta-raamatturyhmän arkisto.

Aiheeseen liittyvät raamatunkohdat ovat sisennettynä mustalla kursivoidulla.

SANAN- JA USKONNONVAPAUSSUOMESSA, Osa 3

Alustus on kolmiosainen. Ensimmäinen osa käsitteli Raamatun ilmoitusta siltä osin, mikä liittyy korkeimman oikeuden antamaan tuomioon (KKO:2026:27). Toinen osa käsitteli korkeimman oikeuden antamaa tuomiota yleisellä tasolla. Tässä kolmannessa osassa käsittelen korkeimman oikeuden antamaa tuomiota yksityiskohtaisemmin.

Muutama havainto korkeimman oikeuden päätöksestä. A = Päivi Räsänen, B = Juhana Pohjola.

Syyttäjät syyttivät seuraavasta, mutta tämä syyte hylättiin:

4. A on 17.6.2019 julkaissut kolmella sosiaalisen median tilillään/sivullaan seuraavan tekstin: ”Kirkko on ilmoittanut olevansa Setan Pride 2019 virallinen partneri. Miten kirkon oppiperusta, raamattu, sopii yhteen sen kanssa, että häpeä ja synti nostetaan ylpeyden aiheeksi?” Tekstin yhteyteen A on liittänyt kuvan Raamatun tekstistä, jossa on Uuden testamentin Roomalaiskirjeen 1. luvun jakeet 24-27 (Raamatun käännös 1933/-38).

Oheisena kyseinen kohta Raamatusta.

Room. 1:24-27, 1933/38 käännös. Sen tähden Jumala on heidät, heidän sydämensä himoissa, hyljännyt saastaisuuteen, häpäisemään itse omat ruumiinsa, nuo, jotka ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luoja, joka on ylistetty iankaikkisesti, amen. Sen tähden Jumala on hyljännyt heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen; samoin miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syttäneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuolet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti.

Kirkon nykyisen johdon suhtautumisesta Raamatun tekstiin ja seurakuntalaisilta tulleeeseen epämieluisaksi koettuun palautteeseen kertoo paljon se, että vastaus tähän kysymykseen oli ilmianto syyttäjälle.

Suomen valtion nykyisestä Raamatun sanaa vieroksuvasta tilasta kertoo paljon se, että Päivi Räsästä yleensä lähdettiin syyttämään, vieläpä sellaisesta mikä ei pitänyt paikkaansa. Jos syyttäjien vaatimus olisi mennyt läpi, olisi tämä Raamatussa oleva Roomalaiskirjeen kohta ilmeisesti tullut Suomessa verkkoviestinnässä laittomaksi.

72. Syytteen mukaan viestin solvaavuus perustuu siihen, että viestissä on esitetty mielipide, jonka mukaan homoseksuaalisuus ja homoseksuaalina oleminen on häpeällistä ja synnillistä. ... Viestistä ei ole suoraan luettavissa sellaista mielipidettä, jonka syyttäjät ovat väittäneet siitä ilmenevän. Viestiä voidaan kuitenkin pitää homoseksuaaleja negatiivisesti leimaavana, jos siinä käytettyjä käsitteitä ”häpeä” ja ”synti” tarkastellaan niiden yleiskielen mukaisessa merkityksessä.

Korkein oikeus esittää tässä kummallisen väitteen, vaikka tästä asiasta ei syytettyä tuominnutkaan, sillä Raamatun sana on aina käännetty yleiskielelle. Tässä annetaan se käsitys, että Raamatun tekstiä ei tulisi tarkastella (ymmärtää) yleiskielen mukaisena. Eli kyseisessä raamatunkohdassa olevia lauseita; ”*häpäisemään itse omat ruumiinsa*” ja ”*hyljännyt heidät häpeällisiin himoihin*”, ei saisi ymmärtää niin kuin ne on Raamattuun kirjoitettu. Jos ei saisi, silloin Raamatun sanoma erotetaan todellisesta elämästä ja siirretään satujen maailmaan. Suullista on, mikäli syyttäjät ja nämä tuomion kannalla olleet korkeimman oikeuden kolme tuomaria todella näin ajattelevat.

Jos Raamattuun kirjoitettuja sanoja ei ole lupa ymmärtää sellaisina kuin mitä ne yleiskielessä tarkoittavat, asetetaan Raamatun sanaa totena pitävä ihmisryhmä mahdollottoman tilanteen eteen. Yleiskieltähän Raamatussa on käytetty ja yleiskieltä käyttävillehän Raamatun sana on osoitettu.

76. Kun otetaan huomioon uskonnonvapauden merkitys perus- ja ihmisoikeutena, Korkein oikeus katsoo, että kynnysen puuttua rikosoikeudellisin keinoin keskusteluun uskonnollisessa yhdyskunnassa pyhänä pidetyn kirjoituksen tulkinnasta ja merkityksestä yhdyskunnan toiminnan ohjenuorana on oltava korkealla. A on kritisoidessaan sosiaalisen median julkaisuissaan kirkon päätöstä Pride-tapahtuman tukemisesta perustellut mielipidettään samaa sukupuolta olevien henkilöiden välisiä seksuaalisia tekoja kielteisessä sävyssä käsittelevällä Raamatun tekstillä ja sen sisältöä heijastavilla ilmaisuilla "häpeä" ja "synti", mutta asiayhteys huomioon ottaen viestiä ei voida pitää kiihottamisrikoksen tunnusmerkistössä edellytetyllä tavalla homoseksuaaleja solvaavana, vaikka käytettyihin ilmaisiin liittyy yleiskielessä negatiivinen leima.

Raamatun teksti todella käsittelee kielteisessä sävyssä samaa sukupuolta olevien henkilöiden välisiä seksuaalisia tekoja, ja tämän asian korkein oikeuskin toteaa lauseessa: "... samaa sukupuolta olevien henkilöiden välisiä seksuaalisia tekoja kielteisessä sävyssä käsittelevällä Raamatun tekstillä ...".

Sanat häpeä ja synti todellakin kuvaavat tätä Raamatun tekstin sisältöä, minkä korkein oikeuskin toteaa lauseessa: "... ja sen sisältöä heijastavilla ilmaisuilla "häpeä" ja "synti", ..."

Näistä asioista olen korkeimman oikeuden kanssa samaa mieltä - vaikka Suomen luterilaisen kirkon tämänhetkisen johdon mielipiteet näyttäisivätkin olevan tämän korkeimman oikeuden kannan vastaisia.

Raamatun kanta on yksiselitteinen esim. siinä, etteivät miesten kanssa makaavat miehet peri taivasten valtakuntaa, kuten eivät heteroseksuaalit avioerikkojatkaan, ei yksikään näitä syntejä harjoittavista; 1. Kor. 6:9-11, 1. Tim. 1:8-11.

Korkeimman oikeudenkin mukaan Raamattu on homoseksuaaleja kielteisesti leimaava kirja. Tämä Raamatun kertoma totuus on itse asiassa Jumalan rakkaudellinen ilmoitus homoseksuaalisia tekoja harjoittaville, jotta he tietäisivät tunnustaa ne synniksi, turvautuisivat Kristuksen sovintovereen ja että heidän elämänsä suunta muuttuisi.

Mitä voimme päätellä tuomion tästä osasta? Ainakin seuraavaa:

- Raamatussa synniksi ja häpeäksi mainittuja asioita voi ja saa edelleenkin julkisesti tuoda esille syntinä ja häpeänä sellaisessa uskonnon harjoittamiseen liittyvässä yhteydessä, johon ne sopivat. Niiden julki tuominen on jopa kirkon viranhaltijoiden velvollisuus ja vastuulla.
- Vaikka syyttäjät lähtisivät uudelleen syyttämään käyttäen syytöksissään paikkaansa pitämättömiä asioita (kuten korkein oikeus totesi kohdassa 72), ei kannata heti antaa periksi. Minun näkemykseni on, että Jumala sallii tämän tuomion, ettei näin tärkeää uskonnon- ja sananvapauteen liittyvää asiaa haudattaisi hiljaisuudessa. Onhan tämä minunkin kirjoitukseni seurausta tästä A:n saamasta korkeimman oikeuden tuomiosta.

Syyttäjät syyttivät myös seuraavasta, ja tästä tuomittiin:

1. A, joka on koulutukseltaan lääkäri, on kansanedustajana toimiessaan kirjoittanut X-säätiön (jatkossa myös säätiö) pyynnöstä kirjoituksen "Mieheksi ja naiseksi hän heidät loi. Homosuhteet haastavat kristillisen ihmiskäsityksen." Kirjoituksen pituus on noin 20 sivua, ja syytekohtaan 1 teonkuvauksessa tarkemmin selostetut lausumat sisältyvät kirjoituksen sivuille 9-12 ja 18. ...

Tämä kristillinen kirjoitus joutui oikeuslaitoksen "hampaisiin", koska joku Raamatun luomiskäsityksestä luopunut taho tai henkilö näyttää käyttäneen valtakunnansyyttäjää kirkkopoliittisen vallankäytön välineenä.

14. Hallituksen esityksen perusteluissa on todettu, että kiihottamista kansanryhmää vastaan koskevan rangaistussäännöksen soveltamisessa ja rangaistavuuden rajaamisessa on tärkeää ottaa huomioon säännöksen suhde perustuslain ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen suojaamaan sananvapauteen. Perusteluissa on tältä osin viitattu sananvapauden käyttämisestä joukkoviestinnässä annetun lain 1 §:n 2 momentin säännökseen, jonka mukaan viestintään ei saa puuttua enempää kuin on välttämätöntä ottaen huomioon sananvapauden merkitys kansanvaltaisessa oikeusvaltiossa. (HE 317/2010 vp s. 42.)

Tämä on tärkeä kohta ja Hallituksen esityksen perusteluissa se kuuluu seuraavasti:

Ehdotetun sääntelyn soveltamisessa ja rangaistavuuden rajaamisessa on tärkeää ottaa huomioon säännöksen suhde perustuslain ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen suojaamaan sananvapauteen. Viestintään ei sananvapauslain 1 §:n 2 momentin tapaan saa puuttua enempää kuin on välttämätöntä ottaen huomioon sananvapauden merkitys kansanvaltaisessa oikeusvaltiossa. Niinpä esimerkiksi maahanmuutto- ja ulkomaalaispolitiikan tai siitä vastuussa olevien ankarakaan arvostelu ei sellaisenaan täytä rikoksen tunnusmerkistöä. Rangaistavaa kuitenkin on kansanryhmien uhkaaminen, solvaaminen tai panettelu. Tyypillinen ran-

gaistava menettely olisi sellaisen tiedon, mielipiteen tai muun viestin levittäminen, joissa ryhmään kohdistuvaa väkivaltaa tai syrjintää pidetään hyväksyttävänä tai toivottavana tai ihmisiä verrataan eläimiin, loisiin jne. tai yleistä väitetään heitä rikollisiksi tai esitetään alempiarvoisiksi jne.

Hallituksen esityksen perusteluiden mukaan tyypillisen rangaistavan menettelyn tulisi olla sellaista, mitä tämä Päivin uskonnon harjoittamiseen liittyvä kirjoitus ei täytä. Tämä oleellinen kohta on ohitettu merkityksettömänä. Ja jos perusteluissa esimerkiksi otettu "maahanmuutto- ja ulkomaalaispolitiikan tai siitä vastuussa olevien ankarakaan arvostelu ei sellaisenaan täytä rikoksen tunnusmerkistöä", kuinka tämän kirjoituksen, joka kohdistuu kirkon raamatunvastaiseen seksuaalipolitiikkaan, on katsottu täyttävän rikoksen tunnusmerkistön?

18. ... rikosoikeudellinen seuraamus on voitu tuomita sananvapauden suojasta huolimatta lähinnä silloin, kun perus- ja ihmisoikeuksia voidaan katsoa loukatun vihaan tai väkivaltaan yllyttämisen muodossa. Sellaisen vihapuheiden, jotka saattavat loukata henkilöitä tai henkilöryhmiä, ei ole katsottu ansaitsevan sananvapauden suojaa. ... Sananvapauden rajoittamiseen voi olla riittävät perusteet silloin, kun rasistista, muukalaisvihamielistä tai muutoin syrjivää puhetta käytetään tietyn ryhmän loukkaamiseen, pilkkaamiseen tai solvaamiseen. ...

Korkein oikeus ei tuomiota antaessaan ole noudattanut tätä omaa perusteluaan; "rikosoikeudellinen seuraamus on voitu tuomita sananvapauden suojasta huolimatta lähinnä silloin, kun perus- ja ihmisoikeuksia voidaan katsoa loukatun vihaan tai väkivaltaan yllyttämisen muodossa". Kirjoituksessahan ei korkeimman oikeudenkaan mielestä yllytetty vihaan tai väkivaltaan.

Korkeimman oikeuden mielestä puhe, joka saattaa loukata on ilmeisesti vihapuhetta, koska se ei ansaitse sananvapauden suojaa. Tuomion perusteena se on hatara ja tulkinnanvarainen sekä johtaa mielivaltaisiin tulkintoihin. Entä onko kirjoitusta käytetty tietyn ryhmän loukkaamiseen, pilkkaamiseen tai solvaamiseen? Kirjoitustahan on käytetty kristillisen ja raamatullisen uskonnon harjoittamiseen ja Raamattuun liittyvän ihmiskäsityksen puolustamiseen eikä sen ole (ennen ilmoitusta syyttäjälle) todettu edes loukanneen ketään.

6.2 Kirjoitukseen sisältyvien lausumien rangaistavuus

Otan tuomion perusteluista tähän alustukseen mukaan vain joitakin kohtia.

47. Korkein oikeus toteaa edelleen, että kirjoituksessa homoseksuaaleja ei pidetä samanarvoisina heteroseksuaalien kanssa, koska kirjoituksessa homoseksuaalisuutta ei pidetä luonnollisena seksuaalisuuden variaationa ja sen väitetään olevan seksuaalisesti poikkeavaa, kun taas heteroseksuaalisuus esitetään normaalin mittapuuna, jota kohti homoseksuaali mahdollisesti voi eheytyä. Merkille pantavaa on myös, että kirjoituksessa asiaa ei käsitellä yksittäisten homoseksuaalien mahdollisesti kokemien ongelmien näkökulmasta, vaan psykoseksuaalisen kehityksen häiriönä, joka kirjoituksessa liitetään homoseksuaalisuuteen sinänsä eli kaikkiin homoseksuaaleihin ryhmänä.

Ei Päivi Räsänen tällä tavalla ole kirjoittanut, vaan seuraavalla tavalla: "Seksuaalisen identiteetin eheytyminen kohti normaalia heteroseksuaalista tunne-elämää on mahdollista." Homoseksuaalinen identiteetti kuuluu yhtenä osana laajaan seksuaali-identiteettien käsitteeseen, sillä laaja käsite pitää sisällään myös epänormaalit heteroseksuaaliset tunne-elämät. Tämän vuoksi tässä Päivin käyttämässä lauseessa on välttämätöntä käyttää ilmaisua "normaali heteroseksuaalisuus", sillä sitä kohden kaikkien epänormaalien seksuaali-identiteettien eheytyminen on mahdollista. Pamfletti on kokonaisuudessaan uskonnollinen kirjoitus joka saa sisältönsä Raamatun ilmoituksesta ja siksi normaali seksuaali-identiteetti liittyy yhden naisen ja yhden miehen muodostamaan elinikäiseen ja uskolliseen avioliittoon. Päivi vahvistaa tämän tulkinnan oikeaksi lauseella: "On huomattava, että homokulttuuri on osa seksuaalisen poikkeavuuden kokonaisuutta." Tämän vuoksi, korkeimman oikeuden esittämä tulkinta Päivin kirjoituksesta, että; "homoseksuaaleja ei pidetä samanarvoisina heteroseksuaalien kanssa", ei ole oikea.

Tämä korkeimman oikeuden toteamus myötäilee Raamatun sanan vastaista ideologiaa ja on tulkinnanvarainen. Homoseksuaalit ovat samanarvoisia heteroseksuaalien kanssa siitäkin huolimatta vaikka homoseksuaalisuutta ei pidetä luonnollisena seksuaalisuuden variaationa ja vaikka sen siksi väitetään olevan seksuaalisesti poikkeavaa. Eiväthän heteroseksuaalien tekemät aviolliset syrjähyppytkään, Raamatun seksuaalinormeista poikkeavina ja siksi myös seksuaalisesti poikkeavina, ole Jumalan luoma luonnollinen seksuaalisuuden variaatio vaan syntiä (1. Kor. 6:9-11).

1. Kor. 6:9-11. *Ettekö tiedä, että vääryydentekijät (olivat he sitten heteroita, homoja tai ei kumpiaakaan) eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö! Jumalan valtakunnan perillisiä*

eivät ole siveettömyyden harjoittajat eivätkä epäjumalien palvelijat, eivät avionrikkoajat (tämä on heteroita koskeva kohta), eivät miesten kanssa makaavat miehet (tämä on homoseksuaaleja koskeva kohta), eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaajat eivätkä riistäjät (nämä kohdat koskevat kaikkia ihmisiä). Tällaisia jotkut teistä olivat ennen, (Tässä kohtaa Raamatun sana sanoo selvästi, että myös homoseksuaalinen seksuaali-identiteetti voi muuttua ja eheytyä Raamatun tarkoittamalla tavalla.) mutta nyt teidät on pesty puhtaiksi ja tehty pyhiksi ja vanhurskaiksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengen voimasta. (Eli, oli sitten seksuaali-identiteetiltään homo, hetero tai "joku muu", voi syntitekojen harjoittamistavoistaan päästä vapaaksi tunnustamalla syntisyytensä ja ottamalla ristiinnaulitun Jeesuksen Kristuksen Herrakseen.)

Homoseksuaalit ovat samanarvoisia muiden ihmisten kanssa. Kaikki ihmiset heidän syntitaipumuksistaan riippumatta on luotu Jumalan kuvaksi, mieheksi ja naiseksi. Kaikilla on kuitenkin omat helmasyntinsä, joista Raamatun sana varoittaa, ja he pelastuvat vain turvautumalla siihen Jumalan tarjolla pitämään anteeksiantoon joka on Jeesuksen Kristuksen sovintoveressä.

Raamatun sana on yksiselitteinen siinä, että Jumala ei hyväksy homoseksuaalisuuden harjoittamista eikä se siksi voi olla Raamatun Jumalan luoma seksuaalisuuden variaatio eikä siksi yksikään Raamatun sanaan uskova kristitty voi pitää sitä oikeana eikä Raamatun perusteella luonnollisena. Eihän Jumala hyväksy aviollisia syrjähyppyjäkään, joten niitäkään ei Raamatun sanaan uskova kristitty voi pitää luonnollisena. Korkeimman oikeuden tulkinta ja toteamus, ettei homoseksuaaleja tämän vuoksi pidettäisi samanarvoisina heteroseksuaalien kanssa, on Raamatun sanan valossa kestävä. Heteroseksuaalitkin ovat langenneessa tilassa, seksuaalisesta suuntauksesta tai sen puuttumisesta riippumatta ja tarvitsevat Jumalan armoa yhtä lailla. Armoa Jumala tarjoaa meille Jeesuksen Kristuksen sovintoveressä.

Raamatun sana sanoo yksiselitteisesti sekä heteroille että homoille, etteivät miesten kanssa makaavat miehet (sitä harjoittavat) peri taivasten valtakuntaa. Heteroille ja homoille sanotaan myös, etteivät aviorikoksen tekijät (sitä harjoittavat) peri taivasten valtakuntaa. Raamatun sanaan sitoutuneessa kristinuskossa jo tämä tekee sekä homoseksuaalisuuden harjoittamisesta että avioliiton ulkopuolisista seksisuhteista Raamatun sanan vastaisia syntejä. Samanarvoisina näiden syntien harjoittajat pelastuvat mikäli turvautuvat Jeesuksen Kristuksen sovintovereen, ja samanarvoisina menevät kadotukseen (helvettiin) mikäli eivät turvaudu Jeesuksen Kristuksen sovintovereen. Taipumuksesta homoseksuaalisuuteen ja taipumuksesta aviollisiin syrjähyppyihin ei välttämättä pääse eroon. Mutta niin kauan kun näihin synteihin taipumuksen omaavat aktiivisesti jatkavat kyseisten tekojen tekemistä, he eivät Raamatun ilmoituksen mukaan peri taivasten valtakuntaa – eivät peri – eivät vaikka esiintyisivät hartaina kristittyinä ja tekisivät kuinka ”jumalisia” tekoja tahansa. Vaikka he näitä tekoja harjoittamalla osoittavatkin olevansa taivasten valtakunnan ulkopuolella ja kadotukseen vievällä tiellä, se ei yhtään vähennä heidän ihmisarvoaan.

Se, että kirjoituksessa homoseksuaalisuutta käsitellään psykoseksuaalisen kehityksen häiriönä, voi olla nykylääketieteen valtavirran mukaan väärin kerrottu, mutta tästä huolimatta se on Raamatun ilmoittama synnin aiheuttama häiriö, jota nyt ei olisi enää sallittua pitää psykososiaalisen kehityksen (esim. vanhemmista johtuvan) osittainkaan vaikuttamana. Tässä mielessä korkeimman oikeuden päätös rajoittaa uskonnon harjoittamisen lisäksi myös lääketiedettä.

48. ... Korkein oikeus katsoo, että näiltä osin A:n lausumilla on solvattu homoseksuaaleja ryhmänä seksuaalisen suuntautumisen perusteella.

53. A on vedonnut siihen, että homoseksuaalisuuden väittäminen psykoseksuaalisen kehityksen häiriöksi oli perustunut hänen opiskeluaikanaan, vuosina 1978-1984 käytössä olleeseen lääketieteen oppikirjaan. Hän on kuitenkin itsekkin myöntänyt tältä osin kirjoituksen olleen vanhentunut, mutta esittänyt, että psykoseksuaalinen kehityshäiriö on lääketieteellisesti neutraali käsite, joka on edelleen käytössä seksuaalisuuden tautiluokituksissa. Korkein oikeus toteaa, että homoseksuaalisuuden väittäminen psykoseksuaalisen kehityksen häiriöksi on edellä kohdasta 46 ilmenevällä tavalla virheellinen väite. A:n tautiluokituksen osalta esittämä ei anna aihetta arvioida väitteen virheellisyyttä toisin.

Homoseksuaalisuutta ei (tällä hetkellä) pidetä psykoseksuaalisena kehityshäiriönä. Korkein oikeus äänin 3-2 (esittelijänkin ollessa näiden kolmen tuomarin kantaa vastaan) otti sen kannan, että se, joka väittää homoseksuaalisuutta (psykoseksuaaliseksi) kehityshäiriöksi, voi syyllistyä kiihottamiseen kansanryhmää vastaan. Korkein oikeus pitää lääketieteessä tällä hetkellä pidettyä kantaa muuttumattomana ja lukkoon lyötynä. Ilmeisesti kaikkia muita seksuaalisuuden muotoja, niitä jotka poikkeavat Raamatun sanan ilmoittaman yhden miehen ja yhden nai-

sen välisestä uskollisesta ja elinikäisestä avioliitosta, on vielä sallittua pitää tämän lääketieteellisesti neutraalin kehityshäiriö käsitteen alla. Raamatun sanan kanta tähän "kehityshäiriöön" on ristiriidassa korkeimman oikeuden ottaman kannan kanssa (Matt. 19:3-9).

Matt. 19:3-9. Hänen (Jeesuksen) luokseen tuli myös fariseuksia, jotka halusivat panna hänet koetukselle ja kysyivät: "Saako mies hylätä vaimonsa mistä syystä tahansa?" Hän vastasi heille: "Ettekö ole lukeneet, että Luoja alun perin teki ihmisen mieheksi ja naiseksi?" Ja hän jatkoi: "Sen tähden mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että nämä kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. He eivät siis enää ole kaksi, he ovat yksi. Ja minkä Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako." (Tämä miehen ja naisen elinikäinen liitto on Jumalan alkuperäinen tahto. Kaikki mikä rikkoo sitä on kehityksen häiriötä.) Fariseukset kysyivät häneltä (Jeesukselta): "Miksi sitten Mooses on säättänyt, että jos mies hylkää vaimonsa, hänen on annettava tälle erokirja?" Hän vastasi: "Mooses antoi teille luvan hylätä vaimonne, koska te olette niin kovasydämiä. (Erokirja annettiin hylätyn vaimon turvaksi.) Mutta alun perin ei ollut niin. Minä sanon teille: Se, joka hylkää vaimonsa muun syyn kuin haureuden tähden ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen. (Kun mies himoitsee toista naista ja hylkää siksi vaimonsa, hän tekee aviorikoksen vaikka menisikin himoitsemansa naisen kanssa naimisiin.)

54. ... Korkein oikeus katsoo, että A:n kansanedustajan tehtävään ja lääketieteelliseen koulutukseen perustuva asema lausumien esittäjänä on ollut omiaan lisäämään kirjoituksen mahdollisia haitallisia vaikutuksia. ... Korkein oikeus katsoo, että kirjoitukseen liittyvä vahva uskonnollinen viitekehys on ollut omiaan lisäämään kirjoituksessa homoseksuaalisuudesta esitettyjen väitteiden vakuuttavuutta ja sen myötä mahdollisia haitallisia vaikutuksia erityisesti sellaisten henkilöiden joukossa, joille uskonnolla ja siihen pohjautuvilla käsityksillä seksuaalisuudesta on merkitystä.

Korkein oikeus katsoi, että A:n kansanedustajan tehtävään ja lääketieteelliseen koulutukseen perustuva asema lausumien esittäjänä on ollut omiaan lisäämään kirjoituksen mahdollisia haitallisia vaikutuksia, siitäkin huolimatta vaikka kohdan 52 mukaan "poliittisen ja yhteiskunnallisen keskustelun rajoittamiseen on lähtökohtaisesti suhtauduttava erityisen pidättyvästi".

Korkein oikeus puhuu kirjoituksen mahdollisista haitallisista vaikutuksista. Eli jo mahdolliset vaikutukset riittävät perustuslaillisen sanan- ja uskonnonvapauden ohittamiseen, mikäli ne sattuvat kohdistumaan tiettyyn kansanryhmäksi nimettyyn taho. Tässä kyseisessä oikeustapauksessa ei kirjoituksen todellisia haittavaikutuksia nähdäkseen ole edes esitetty, vaan ne ovat jääneet oletusten tasolle. Yleisistä haittavaikutuksista kylläkin on kerrottu kohdassa 57.

Korkein oikeus myös toteaa, että; "kirjoitukseen liittyvä vahva uskonnollinen viitekehys on ollut omiaan lisäämään ... mahdollisia haitallisia vaikutuksia erityisesti sellaisten henkilöiden joukossa, joille uskonnolla ja siihen pohjautuvilla käsityksillä seksuaalisuudesta on merkitystä". (?) Korkeimman oikeuden mukaan uskonnollinen viitekehys, tässä tapauksessa Raamatun sanaan perustuva opetus, on haitallista erityisesti Raamatun sanaan uskoviille kristityille itselleen, sillä juuri heillehän uskonnolla ja siihen pohjautuvilla käsityksillä seksuaalisuudesta on merkitystä. Muille, niille jotka eivät usko Raamatun sanan totuuteen, eivät merkitse synty, ikuinen ero Jumalasta eikä Jumalan tarjoama pelastus Jeesuksessa Kristuksessa mitään, joten eihän silloin myöskään Raamatun käsityksillä seksuaalisuudesta ole heille merkitystä.

56. ... poliitikoilla ja uskonnollisia mielipiteitä ilmaisevilla henkilöillä on velvollisuus välttää julkisissa puheissaan suvaitsemattomuutta edistäviä ja muita perusteettomasti loukkaavia ilmaisuja. ... Korkein oikeus toteaa, että uskonnollisen vakaumuksen mukaista avioliitto- ja perhekäsitystä on mahdollista puolustaa myös tavalla, jolla vältetään seksuaalivähemmistöjen loukkaamista. Keskusteluun osallistuminen on toisin sanoen mahdollista niin, että keskustelussa ei käytetä ilmaisuja, joilla solvataan homoseksuaaleja ryhmänä seksuaalisen suuntautumisen perusteella.

Korkein oikeus ottaa sen kannan, että tässä uskonnon harjoittamiseen liittyvässä pamfletissa olevat asiat perusteettomasti loukkaavat muita. Mutta onko raamatullinen avioliittokäsitys perusteeton? Tosin ateistien ja muiden Raamatun sanasta luopuneiden mielestä niin voi olla. Silloin kristinuskon harjoittamiseen liittyvät Raamatun perusasiat koetaan loukkaavina. Sillä kun Jumalan sana, Raamattu, selkeästi sanoo joitakin asioita synneiksi, eikä näiden syntien harjoittaja halua synneistään luopua, totta kai hän kokee Raamatun sanan itseään loukkaavana. Tästä syystä uskonnollisen vakaumuksen mukaista avioliitto- ja perhekäsitystä ei ole mahdollista puolustaa Raa-

matullisilla perusteilla siten, etteivät monet Raamatun sanan vastaista syntielämää harjoittavat loukkaantuisi ja kokisi tulleen solvatuiksi.

Raamatun sanan puolustaminen ei ole mahdollista siten ettei esim. joku seksuaalivähemmistöön kuuluva tai joku muu loukkaantuisi. Ei ole, vaikka korkein oikeus tässä muuta yrittää kertoa. Tästä ovat mielestäni tämän oikeusjuttuun syyttäjät todisteena (alkuosa, kohta 72). He väittivät Päivin kirjoitusten sisältäneen monia sellaisia asioita, jotka eivät pitäneet paikkaansa. Ja totesihan korkein oikeus itsekin tuomionsa kohdassa 76 (katso tämän alustuksen sivu 1), että jotkin Raamatun tekstit ”käsittelevät samaa sukupuolta olevien henkilöiden välisiä seksuaalisia tekoja kielteisessä sävyssä”.

57. Korkein oikeus katsoo, että kirjoituksessa esitetyt virheelliset ja solvaavat lausumat homoseksuaaleista ovat olleet omiaan ylläpitämään ja vahvistamaan homoseksuaaleihin suomalaisessa yhteiskunnassa usein edelleen kohdistuvia kielteisiä ja jopa syrjiviä asenteita. Ottaen erityisesti huomioon, että A on laajasti tunnettu kansanedustaja, lausumien saattaminen yleisön saataville on ollut omiaan ylläpitämään käsitystä, että tällaisten lausumien esittäminen homoseksuaaleista on hyväksyttävää. Asiassa esitetystä Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen asiantuntijalausunnosta ilmenee, että homoseksuaalisuuteen liittyvän syrjinnän, kielteisten asenteiden ja nuorten kohdalla kiusaamisen vaikutuksia on tutkittu ja todettu, että näihin liittyy masennuksen, ahdistuneisuuden ja jopa itsetuhoisuuden riski. Tämä tukee käsitystä homoseksuaaleja koskevien virheellisten ja solvaavien lausumien julkisen esittämisen haitallisuudesta. Nämä seikat huomioon ottaen Korkein oikeus katsoo, että menettelyyn puuttuminen rikosoikeudellisin keinoin on A:n sanan- ja uskonnonvapaudesta huolimatta välttämätöntä.

Päivin lausumat eivät ole kohdistuneet homoseksuaaleihin vaan homoseksuaalien tekoihin (homouden harjoittamiseen). Eivät Raamatun sanan vastaisiin tekoihin suuntautuvat kielteiset tunteet ja asenteet eikä niiden julkittuminen ole laittomia. Syntitekoihin kohdistuvat lausumat eivät mitätöi tekojen tekijän ihmisarvoa. Korkein oikeus muuttaa nyt itse Päivin kirjoituksia tavalla, johon se totesi syyttäjien syyllistyneen (katso kohta 72.) Tässä korkein oikeus pyrkii muuttamaan sitä, millaisina Jumalan sana, Raamattu, velvoittaa ihmiset toisten ihmisten teot kokemaan.

Päivin pamfletti ei ole ylläpitänyt sitä käsitystä, että kielteisten lausumien esittäminen homoseksuaaleista (ihmisinä) olisi hyväksyttävää, eiväthän ulkopuoliset edes huomioineet pamflettia, ennen syytettä. Lausumat perusteluineen liittyvät Raamatun opetusten esillä pitämiseen ja siten uskonnon harjoittamiseen eikä suinkaan homoseksuaalien solvaamiseen. Pamfletti liittyi kirkon sisällä jatkuvasti käytävään keskusteluun oikeasta ja väärästä avioliittokäsityksestä.

Raamatun sanaan uskova kristitty ei koe tätä Päivi Räsäsen pamflettia virheellisenä eikä solvaavana. Huonosti sanottuja jotkin asiat siinä voivat olla. Raamatun sanaan perustuva kristillinen uskonnonopetus pitää homoseksuaalisuuden harjoittamista syntinä, mutta ei kiellä taipumusta siihen. Nytkö homoseksuaalisuuden harjoittamiseen ei saisi edes Raamatun sanan pakottamana suhtautua kielteisesti? Raamatun sanaan uskova kristittyhän ei syrji ketään, sillä Jumalan sana, Raamattu, kieltää sellaisen.

Korkeimman oikeuden kannan mukaan; Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen asiantuntijalausunto tukee käsitystä homoseksuaaleja koskevien virheellisten ja solvaavien lausumien julkisen esittämisen haitallisuudesta. Virheitä Päivin kirjoitus voi kyllä sisältää mutta solvaavina niitä ovat pitäneet kaikissa tuomioistuimissa ainoastaan syyttäjät ja kolme korkeimman oikeuden tuomaria. Nuorten kiusaaminen on paljon laajempi ilmiö ja tässä se esitetään todisteena A:n syyllisyydestä. Todisteet syyllisyydestä haetaan kaukaa.

6.3 Tahallisuus

60. Jotta kiihottamisesta kansanryhmää vastaan voidaan rangaista, menettelyn on oltava tahallista. Rikos ei kuitenkaan edellytä tarkoitustahallisuutta, vaan niin sanottu olosuhdetahallisuus riittää. Tekijältä edellytetään toisin sanoen tietoisuutta siitä, että hänen levittämänsä ilmaisu uhkaa, panettelee tai solvaa säännöksessä tarkoitettua kansanryhmää. (HE 317/2010 vp s. 42.)

Kyseisen (HE 317/2010 vp s. 42.) kohdan jälkeen tulevassa kohdassa sanotaan myös seuraavasti:

... Teko ei kuitenkaan ole tahallinen, jos tekijä ei ole selvillä kaikkien niiden seikkojen käsillä olost, joita rikoksen tunnusmerkistön toteuttaminen edellyttää, tai jos hän erehtyy sellaisesta seikasta (RL 4:1).

Jos alemmat oikeusasteetkaan eivät olleet näistä selvillä ja erehtyivät, miksi korkein oikeus vaatii Päivi Räsäselä sellaista, mihin he eivät kenneet vaikka ovat tässä asiassa erityisasiantuntijoita?

62. ... Edellä todetulla tavalla tahallisuutta ei arvioida tarkoitustahallisuuden näkökulmasta, vaan ratkaisevaa on se, onko A ollut tietoinen siitä, että lausumia voidaan pitää kiihottamisrikoksen tunnusmerkistössä tarkoitetulla tavalla solvaavina.

Tähän asiaan (olosuhdetahallisuus) vetoaminen on uskonnon harjoittamista loukkaavaa. Esim. minä tiedän varmasti, että kun siteeraan Raamatusta tiettyjä kohtia, sen kokevat monet niistä, joihin Raamatun sana suoraan kohdistuu, uhkaavana, panettelevana tai solvaavana. Eli syyllistyn aina kun siteeraan Raamatun tiettyjä kohtia tähän olosuhdetahallisuuteen. Ja kuinka Päivi olisi edes tiennyt kirjoitustensa olevan "laitonta" olosuhdetahallisuutta, koska vasta korkein oikeus julisti hänelle tuomion. Siihen asti kaikki oikeusasteet olivat hänet yksimielisesti vapauttaneet. Alemmat oikeusasteetkin tulivat Päivin syyllisyydestä tietoiseksi vasta kun korkein oikeus tuomion äänin 3-2 julisti. Korkeimman oikeuden päätös kohdistuu tältä osin perustuslaillista uskonnonharjoittamisen vapautta ja siihen liittyvää sananvapautta vastaan. Raamatun sanaan perustuvan kristinuskon julistajat ovat nyt "olosuhdetahallisesti" aina tietoisia siitä, että laintulkitsija voi niin "halutessaan" tulkita Raamatun sanaan perustuvan ilmaisun tiettyä kansanryhmää uhkaavaksi, panettelevaksi tai solvaavaksi.

63. Korkein oikeus toteaa, että tahallisuutta arvioitaessa on annettava merkitystä sille, että A on laatinut kirjoituksen lääkärinä ja kansanedustajana. Hän on niin koulutuksensa kuin kokemuksensa perusteella pystynyt muodostamaan selkeän käsityksen siitä, miten erilaisten väitteiden totuudenmukaisuutta voidaan arvioida tutkimusperusteisesti ja millaiset kannanotot saattavat yhteiskunnallisessa keskustelussa tulla miellettyä loukkaaviksi tai jopa solvaaviksi.

A on "niin koulutuksensa kuin kokemuksensa perusteella pystynyt muodostamaan selkeän käsityksen siitä, miten erilaisten väitteiden totuudenmukaisuutta voidaan arvioida tutkimusperusteisesti ja millaiset kannanotot saattavat yhteiskunnallisessa keskustelussa tulla miellettyä loukkaaviksi tai jopa solvaaviksi". (?) Kaikki käräjäoikeuden ja hovioikeuden tuomarit sekä korkeimman oikeuden tuomareistakin kaksi sekä korkeimman oikeuden esittelijä olisivat vapauttaneet A:n (Päivin). Tästä saa sen käsityksen, että korkein oikeus vaatii Päiviltä sellaista, mihin kukaan näistä erikoisasiantuntijoistakaan ei ole "koulutuksensa kuin kokemuksensa perusteella" pystynyt.

64. Edellä mainitut seikat ja kohdassa 53 todetun huomioon ottaen Korkein oikeus katsoo, että A:n on täytynyt 4.11.2019 jakaessaan kirjoituksen omalla Facebook-sivullaan ja 21.2.2020 julkaistessaan sen omalla internetsivustollaan käsittää, että esimerkiksi homoseksuaalisuuden väittäminen psykoseksuaalisen kehityksen häiriöksi on vallitsevan lääketieteellisen käsityksen valossa virheellinen väite. Hänen on täytynyt myös käsittää loukkaavaksi lausuma, jonka mukaan homoseksuaaleja ei pidetä samanarvoisina heteroseksuaalisten kanssa, koska homoseksuaalisuutta ei pidetä luonnollisena seksuaalisuuden variaationa ja sen väitetään olevan seksuaalisesti poikkeavaa, kun taas heteroseksuaalisuus esitetään normaalin mittapuuna, jota kohti homoseksuaali mahdollisesti voi eheytyä. Siitä huolimatta hän on pitänyt kiinni johdonmukaisesti väitteistään, jotka hän on saattanut yleisön saataville internetissä.

Miksi ei pitäisi kiinni väitteistään, kun sekä käräjäoikeus että hovioikeuskaan eivät ole pitäneet niitä loukkaavina vaan ne ovat yksimielisesti pitäneet niitä lain mukaisina?

Raamatun sanaan uskovat kristityt pitävät homoseksuaaleja samanarvoisina heteroseksuaalien kanssa. Mutta homoseksuaalisuus ei ole suvunjakamiseen tähtäävä eikä sillä tavalla luonnollisen seksuaalisuuden variaatio. Tähän Raamattu ottaa erittäin selkeän kannan, eikä siitä yhdenkään Raamatun sanaan uskovan kristityn ole mahdollista luopua. Korkeimman oikeuden tulkinta pamfletissa esitettyihin lausumiin siten, että homoseksuaaleja ei kirjoituksessa pidettäisi samanarvoisina heteroseksuaalisten kanssa, on mielestäni mahdollista vain, koska:

- Raamatun sisältöä ei tunneta eikä siksi myöskään tunneta Raamatun sanaan perustuvaa uskontoa ollenkaan. Tällöin yhteiskunnassa olevat kristinuskon vastaiset ideologiat voivat vaikuttaa päätöksiin.
- Tuomion perusteena oleva lakipykälä on tulkinnanvarainen, mitä osoittaa myös korkeimman oikeuden äänestyspäätös 3 vastaan 2.

Raamatun sana ei pidä homoseksuaalisuuden harjoittamista samanarvoisena oikeanlaisen heteroseksuaalisuuden harjoittamisen kanssa. Korkein oikeus on muuttanut Päivin ajatukset ja lausumat muotoon; "homoseksuaaleja ei pidetä samanarvoisina heteroseksuaalisten kanssa". Raamatun sana ja siksi myös Raamatun sanaa noudattava erottaa toisistaan synnin tekemisen ja syntisen ihmisen. Synti ja synnin tekeminen tuomitaan "häiriönä" mutta syntisen ihmisen Jumala haluaisi armahtaa. Synnin harjoittaja, oli tämä sitten kuka tahansa, osoittaa teoillaan olevansa Jumalan armon ulkopuolella. Ja osa näistä kadotukseen matkalla olevista synnin harjoittajistako pitäisi nyt Raamatun sanan vastaisesti jättää evankelioimisen, ilosanoman kertomisen, ulkopuolelle?

Evankeliumin ilosanomaa ei ole se, että "kyllä armollinen Jumala armahtaa vaikka eläisittekin synnissä". Evankeliumia on se, kun syntielämää viettävälle selkeästi kerrotaan, että;

- tunnusta Jumalalle eläväsi Raamatun sanan vastaista syntielämää joka vie sinua kohti kadotusta,
- tule Jeesuksen Kristuksen sovintoveren alle saamaan syntisi anteeksi,
- pyydä sen jälkeen Jeesusta Kristusta sydämeesi asumaan. Hän antaa sinulle voiman ja halun pysyä erossa entisen syntielämäsi harjoittamisesta.

8. Syyksilukeminen

Tässä kohdassa ilmeisesti kerrotaan ne pamfletissa olleet lauseet, joista A (Päivi) sai tuomion. Suhtaudun korkeimpaan oikeuteen kunnioituksella, mutta en näihin korkeimman oikeuden päätöksen perusteluihin.

8.1 Syytekohta 1

78. A on 4.11.2019-24.1.2022 Helsingissä syyllistynyt kiihottamiseen kansanryhmää vastaan seuraavalla menettelyllään:

A on jakaessaan syytteessä yksilöidyn kirjoituksensa "Mieheksi ja naiseksi hän heidät loi. Homosuhteet haastavat kristillisen ihmiskäsityksen." ... asettanut yleisön saataville ja näistä ajankohdista lähtien pitänyt yleisön saatavilla seuraavat mielipiteet, joissa solvataan homoseksuaaleja ryhmänä seksuaalisen suuntautumisen perusteella:

Ja sitten tulevat ne lauseet, joista tuomio tuli.

"- Perimmiltään kysymys on siitä, onko homoseksuaalisuus neutraali olotila vai negatiivinen kehityshäiriö ihmisen itsensä kannalta. Jos kyseessä on jälkimmäinen vaihtoehto, homoseksuaalien 'oikeuksien' puolustaminen vahingoittaa näitä ihmisiä edelleen. Tämän lisäksi homoseksuaalien oikeuksien ajaminen edistää yhteiskunnan arvomurrosta, mikä ei ainakaan tue ihmisen kasvua tasapainoiseen aviosuhteeseen.

Yllä olevalla tekstillä saatetaan ihmiset tietoisiksi siitä Raamatun ilmoittamasta "negatiivisesta kehityshäiriöstä" joka estää harjoittajansa pääsyn taivaaseen käyttäen osittain hyväksi Raamatun ulkopuolista retoriikkaa. Eikä Päivi tässä kohdassa vielä edes sano, että homoseksuaalisuus on kehityshäiriö, vaan hän käyttää "jos" sanaa.

Tulee korostaa, että Raamatun sana pitää eri asioina syntielämän harjoittamista ja jokaisella ihmisellä "negatiivisena kehityshäiriönä" olevaa taipumusta synnin tekemiseen. Raamatun ilmoituksen mukaan homoseksuaalisuudenkaan aktiivinen harjoittaminen ei koskaan ole toivottava vaan negatiivinen olotila, kuten ei ole muidenkaan Raamatun synteinä pitämien asioiden aktiivinen harjoittaminen, sillä syntielämän harjoittajan pääsy taivaaseen on estynyt. Raamatun teksti, joka lisäksi on kaikkien ihmisten yleisesti saatavilla, on tässä mielessä tätä tuomion saanutta tekstiä paljon jyrkempi ja siksi enemmän solvaava.

Kristillisen uskon luovuttamaton periaate on Jeesuksen sanat "kastakaa ja opettakaa". Tiettyjen syntien harjoittaminen on taivaaseen pääsyn esteenä, mutta ei taipumus näihin synteihin (1. Joh. 5:16), ja siksi on jokaisen Raamatun sanaa noudattavan kristityn velvollisuus opettaa jokaista kastettua myös tässä asiassa. Muille pitää ainakin kertoa, mihin heidän synninharjoittamisensa on heitä viemässä. Se, missä määrin syntielämä vahingoittaa harjoittajiaan jo tämän maallisen elämän aikana, on vähäistä verrattuna siihen, mikä heidän kohtalonsa Raamatun sanan mukaan on ikuisuudessa.

1. Joh. 5: 16. Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei johda kuolemaan, hän rukoilukoon ja siten antakoon hänelle elämän; tarkoitan niitä, joiden synty ei ole kuolemaksi. Mutta on myös syntiä, joka johtaa kuolemaan, ja sellaisen synnin vuoksi en kehoita rukoilemaan.

- Seksuaalisesti poikkeava tunne-elämä on harvoin tahallinen, ihmisen itsensä valitsema tai aiheuttama tila. Sen taustalta voidaan löytää niin varhaislapsuuden kuin murrosiän psykoseksuaaliseen kehitykseen liittyviä häiriöitä.

Miten tämäkään teksti, jolla pyritään saattamaan ihmiset tietoisiksi Raamatun sanasta käyttäen hyväksi Raamatun ulkopuolista retoriikkaa, solvaa homoseksuaaleja ryhmänä? Esim. jo edesmennyt sairaalapsykologi Erik Ewalds puhui juuri näistä asioista omien kokemustensa pohjalta paljon kirjoissaan ja kaseteillaan vahvistaen tämän Päivi Räsäsen kirjoituksen paikkansapitävyyden. Raamatun sanaan kielteisesti suhtautuvat yrittävät vaientaa näistä ihmisten kokemuksista puhumisen.

Raamatusta sanotaan selkeästi, että Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi. Raamatusta myös kerrotaan, miten seksuaalisesti poikkeavien tapojen harjoittaminen on johtanut Jumalan tuomioihin. Tämä Raamatun ilmoitus pitää sisällään sen, että Jumala ei ole alussa luonut ihmiseen seksuaalisesti poikkeavia käyttäytymismalleja. Jos olisi, Hän ei rankaisisi niistä. Koska Raamatun sanaan sidoksissa olevan vakaumuksemme mukaan seksuaali-

sesti poikkeava tunne-elämä ei alun perin ole kuulunut ihmisen käyttäytymiseen, on luomisen jälkeen maailmaan tullut synty tuonut sen häiriönä osaksi ihmisen käyttäytymistä, kuten muutkin synnilliset käyttäytymismallit. On Raamatun sanaan perustuvan kristinuskon vastaista väittää, että jonkin Raamatun synniksi mainitseman asian harjoittaminen ei olisikaan luomisen jälkeen maailmaan tullutta häiriötä.

Korkein oikeus erottaa mielivaltaisella tavalla sen syntikäsitteen, josta kristityt saivat puhua ulkopuolisten kanssa, siitä syntikäsitteestä, josta kristityt puhuisivat vain keskenään (kohta 72), vaikka kysymys on yhdestä ja samasta syntikäsitteestä.

- Homoseksuaalinen taipumus ei ole sinänsä mielenterveysongelmaan tai fyysiseen sairauteen verrattava ominaisuus. Sen sijaan tieteellinen todistusaineisto osoittaa vastaan sanomattomasti, että homoseksuaalisuus on psykoseksuaalisen kehityksen häiriö. Ne, jotka väittävät homouden olevan luonnollinen, 'terve' seksuaalisuuden variaatio, mitätöivät perhetaustatutkimuksen todistusarvon poliittisista syistä. Homoaktivistien painostuksen ansiosta poliittiset tavoitteet ovat syrjäyttäneet tieteelliset faktat.

Yllä olevaa tekstiä väitetään rikolliseksi vain yhteen (lääketieteelliseen) todistajalausuntoon perustuen. Homoaktivistien poliittiset tavoitteet näyttävät todellakin syrjäyttävän tieteellisiä faktoja.

Otan tähän julkisuudessa olleen kommentin (ihmisoikeusaktivisti Juha Hyrkäs):

- Suomessa on syntynyt kulttuuri, jossa vähemmistöjen nimissä puhumisesta on tullut eräänlaista ideologista hallintaa. Yhä useammin äänekkäimmät vähemmistöpuheen edustajat eivät puolusta ihmisiä vaan identiteettijärjestelmää, jossa jokainen poikkeava ääni halutaan vaieta. Se ei ole vapautta vaan kuria.

Päivi Räsänen tapaus on tärkeä. Kyse ei ole vain yhdestä poliitikosta tai yhdestä uskonkäsityksestä. Kyse on siitä, saako Suomessa enää ajatella ääneen ilman, että valtio ja media alkavat yhdessä opettaa, mikä on sallittua ihmisyyttä.

- Seksuaalisen identiteetin eheytyminen kohti normaalia heteroseksuaalista tunne-elämää on mahdollista, jos ihminen on itse motivoitunut ja halukas hoitoon.

Sanaa "eheytyminen" ei ilmeisesti enää saa seksuaalisuuteen liittyvissä yhteyksissä käyttää. Ongelma tulee vastaan siinä, että ihan jokainen ihminen maailmassa on joko enemmän tai vähemmän, joko paljon tai vain hyvin vähän sisäisesti rikkinäinen ja tarvitsee eheytymistä. Eheytyminen -sanan käyttö ei merkitse sitä, että joku määriteltäisiin muita alempiarvoiseksi tai sairaaksi.

Päivi on käyttänyt "normaali" -sanaa heteroseksuaalisuus-sanan yhteydessä, koska on olemassa myös epänormaalia heteroseksuaalisuutta. Joten tämäkään kohta ei solvaa homoseksuaaleja.

Esim. psykologi ja pappi Erik Ewalds on kertonut useita tapauksia, joissa nuorten miesten homoseksuaalinen identiteetti on muuttunut heteroseksuaaliseksi. Tämä on tapahtunut sen jälkeen, kun he ovat löytäneet sellaisen eheyttävän "isäsuhteen", joka ei vie heitä sänkyyn. Miksi tällaisista tapahtuneista tosiasioista pitäisi vaieta?

Raamatun sana tarjoaa jokaiselle Jeesuksen Kristuksen yhteyteen tulleelle myös identiteetin ja tunne-elämän eheytymistä.

- On huomattava, että homokulttuuri on osa seksuaalisen poikkeavuuden kokonaisuutta ja myös itsessään moninainen.

Raamatun mukaan myös jokainen aviollisia syrjähyppyjä tekevä heteroihminen kuuluu tähän seksuaalisesti poikkeavaan moninaiseen kokonaisuuteen. Joten tässäkin kohdassa ei ihmisryhmiä aseteta eriarvoiseen asemaan.

- Eräät piispat ovat raamatuntulkinnassaan vedonneet siihen, että nykyisin homoseksuaalisuuden synnystä tiedetään enemmän kuin Raamatun kirjoittamisen aikoihin. Totta, tiedämme sen olevan psykoseksuaalisen kehityksen häiriö. Alkoholismien taustalta on puolestaan löydetty geneettistä alttiutta, haitallisia ympäristötekijöitä ja käyttäytymismalleja sekä rikollisen taipumuksen taustalta esimerkiksi yhteys tarkkaavaisuushäiriöön. Tulisiko rikollisuus sallia, jos siihen on pakottava taipumus? Jos kerran homoseksuaalisuus on kehityshäiriö, sen harjoittamiseen ei tule kannustaa."

Raamatun mukaan homoseksuaalisuus on synnin mukanaan tuoma häiriö, kuten ovat heteroseksuaalienkin harjoittamat Raamatun sanan vastaiset seksuaalisuuden muodot. Näitä kaikkia voidaan sanoa myös kehityshäiriöiksi, koska ne eivät ole sisältyneet ihmisen luomiseen. Itse muuttaisin tämän viimeisen lauseen seuraavaan muotoon; "Koska homoseksuaalisuus on synnin mukanaan tuoma häiriö, sen harjoittamiseen ei tule kannustaa".

Se, että tässä viitataan piispoihiin, osoittaa että tämä Päivi Räsänen kirjoitus kokonaisuudessaan liittyy sekä uskonnon harjoittamiseen että kirkon sisällä käytävään keskusteluun.

Lause; "Totta, tiedämme sen olevan psykoseksuaalisen kehityksen häiriö." on raamatullisessa mielessä perusteltavissa. Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi ja sanoi heille; lisääntykää ja täyttäkää maa. Homoseksuaalisuu-

den harjoittaminen nousee mm. tätä Jumalan ilmoittamaa tahtoa vastaan. Muuttuisiko itse asia oleellisesti, jos Raamattuun uskova kristitty Raamatun sanaan vedoten sanoisi tämän saman asian seuraavalla tavalla; "Totta, tiedämme sen olevan Jumalan sanan vastaisen kehityksen häiriö." Se, miten tätä Jumalan ilmoittamaa asiaa teollisesti perustellaan, on valintakysymys. Ja tieteen tekijät eivät ole yksimielisiä tässä asiassa.

9. Rangaistuksen määrääminen

80. Rikoslain 11 luvun 10 §:n mukaan kiihottamisesta kansanryhmää vastaan on tuomittava rangaistukseksi sakkoa tai vankeutta enintään kaksi vuotta.

81. Rikoslain 6 luvun 3 §:n mukaan rangaistusta määrättäessä on otettava huomioon kaikki lain mukaan rangaistuksen määrään ja lajiin vaikuttavat perusteet sekä rangaistuskäytännön yhtenäisyys. Sanotun luvun 4 §:n mukaan rangaistus on mitattava niin, että se on oikeudenmukaisessa suhteessa rikoksen vahingollisuuteen ja vaarallisuuteen, teon vaikuttamiin sekä rikoksesta ilmenevään muuhun tekijän syyllisyyteen.

Koska korkein oikeus on irrotanut osan kirjoituksesta eroon sen uskonnon harjoittamiseen liittyvästä asiayhteydestään, on mahdollista saada se osa kirjoituksesta näyttämään vahingolliselta. Ja totta onkin, että synnintekijät kokevat Raamatun syntielämää vastustavan kirjoituksen itselleen vahingollisena ja vaarallisena, vaikka juuri kyseinen Raamatun sana yrittää saada heidät näkemään syntinsä ja tuoda heidät Jumalan yhteyteen. Kirjoituksen vaikuttimet ovat rakkaudelliset, koska syntitekoja harjoittavia yritetään kutsua pois iankaikkiseen kadotukseen vievältä tieltä.

Rikoksen tulisi olla oikeudenmukaisessa suhteessa myös teon vaikuttamiin. Kirjoitus on kokonaisuudessaan, kaikilta osin, uskonnon harjoittamiseen liittyvä hengellinen kirjoitus. Vaikuttimet eivät ole liittyneet homoseksuaalien uhkaamiseen, panettelemiseen tai solvaamiseen vaan Raamatun sanaan uskovien henkilöiden oppien ja uskonnollisten näkemysten julkittamiseen.

82. Korkein oikeus toteaa, että A:n menettelyn moitittavuutta arvioitaessa on annettava merkitystä sille, että syyksilukemisen perusteena oleva kirjoitus ei ole sisältänyt kiihottamista väkivaltaan tai siihen rinnastettavaa uhkauksenomaista vihan lietsomista. Menettely ei ole siten rikoslajissaan erityisen vakava. Sen sijaan kirjoitukseen sisältyvissä lausumissa on muulla tavoin solvattu homoseksuaaleja ryhmänä seksuaalisen suuntautumisen perusteella.

Lauseen sisältö; "Totta, tiedämme sen olevan psykoseksuaalisen kehityksen häiriö," jonka korkein oikeus nyt toteaa homoseksuaaleja solvaavaksi, on kuitenkin Raamatun sanaan perustuvaan uskonnon harjoittamiseen liittyen toistettavissa lähes identtisenä. Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi ja sanoi heille; lisääntykää ja täyttäkää maa. Homoseksualismin harjoittaminen nousee tätä Jumalan ilmoittamaa tahtoa vastaan. Muuttuuko asia oleellisesti, kun Raamattuun uskova kristitty Raamatun sanaan vedoten sanoo tämän saman asian seuraavalla tavalla; "Totta, Raamatun sanan perusteella tiedämme sen olevan Jumalan sanan vastaisen seksuaalisen kehityksen häiriö."

85. Korkein oikeus katsoo, että A:n ja B:n syyksi luetut menettelyt ovat yhtä moitittavia ja että oikeudenmukainen rangaistus heidän syykseen luetuista teoista on 20 päiväsakkoa. ...

Rangaistavaksi katsottu menettely oli se, että pamflettia pidettiin yleisön saatavilla vielä senkin jälkeen kun syyttäjä oli ilmaissut syyttävänsä sen sanamuodoista. Asiaan ei näytä vaikuttavan se, että osa syytteistä hylättiin ja lisäksi alemmat oikeusasteet antoivat kaikista syytteistä vapauttavan tuomion. Vasta korkein oikeus määräsi verkkoviestin poistettavaksi. Eihän syyttäjä saisi päättää kenenkään syyllisyydestä, niin kuin tässä nyt näyttää tapahtuneen. Kyllä meillä on tässä asiassa outo ja tulkinnanvarainen lainsäädäntö, sillä tuomaritkin olivat täysin eri linjoilla ja eri mieltä vaikka jokainen heistä pyrki tuomitsemaan lain kirjaimen mukaan.

Korkeimman oikeuden esittelijän mietintö kannattaa lukea. Korkein oikeus (äänin 3-2) ei noudattanut esittelijän lausunto(ehdotusta), mikä ymmärtääkseni johtaa ristiriitaan Raamatun sanan ja sen tulkinnan välillä joka nyt tehtiin rikoslain 11 luku 10 §:stä. Ei siksi, että Raamatun sanaan uskovat kristityt asettuisivat vastahankaan, vaan Raamatun luomisjärjestystä vastustavat tahot, joita on kirkonkin piirissä, pyrkivät nyt rajoittamaan entistä useammin ja aggressiivisemmin Raamatun sanan kertomista sellaisena kuin se Raamatussa on.

Nyt erittäin tärkeä uskonnonvapautteen ja sananvapautteen kohdistuva tuomio saatettiin voimaan sellaisilla perusteluilla, jotka aiheuttavat kummeksuntaa muidenkin kuin Raamatun sanaan uskovien kristittyjen keskuudessa.